

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Kisért az októberi diploma.

Pécs, 1898. február 22.

Mindinkább bizonyossá kezd válni, hogy Gautsch miniszterelnök sem tudja az osztrák alkotmányosság szekerét a rendes kerékvágásba zökkeníteni. A Reichsrath felfüggesztése óta kísérletezett jobbra is, balra is, de minden újabb kísérlet csak még jobban elmérgesítette a viszonyokat. Azelőtt a Reichsrathba volt koncentráva a különböző nemzetiségek épületes dulakodása, most a hány tartománygyűlés csak van, annyifelé verekszik egymással a német, meg a szláv.

El lehetünk tehát rá készülve, hogy a március 10-ére összehívott Reichsrath ott fogja folytatni a botrányokat, a hol felfüggesztésekor félbehagyta. A németek már fogalmazzák vádindítványukat a Gautsch-kormány ellen a diákok ellen kibocsátott jelvényviselési tilalom és a még ki sem bocsátott új nyelvrendeletek miatt, de egy újabb disszonancia is bele fog sivi-tani a megszokott pokoli koncertbe s ez a csehek elégedetlensége, mert Gautsch meg akarja akadályozni a prágai tartománygyűlés felirati javaslatának tárgyalását, a mely a cseh államjog visszaállítását és cseh királykoronázást kíván.

Bizonyosra vehető tehát, hogy a Magyarországgal való kiegyezést ilyen forrongó elemekkel megkötni teljes lehetet-

lenség lesz s májusban ismét ott fogunk állni ezzel a kérdéssel, a hol voltunk az első provizórium alkalmával. Kérdés már most, mit csinálunk ebben az esetben? Ha a hatvanhetes törvény világos rendelkezésére, vagy csak a legutóbb hozott provizóriumos törvényre is támaszkodhatnánk, könnyű volna a felelet, mert ezek szerint önmagától megszűnnék a vám- és bank-közösség, s önállóan rendeznők be közgazdasági politikánkat. De hisz tudjuk mindnyájan, hogy az összbirodalmi eszme által lelkesített udvari politika ennek minden törvény dacára ellene szegül s a magyar országgyűlés szolgalelkű többsége lenne az utolsó, a mely törvényesen biztosított önállóságunknak az udvari körök ellenzése ellen is érvényt szerezni képes, vagy csak hajlandó is lenne.

Hogy tehát gazdasági különválásunk a mostani többség uralma alatt testté válik, az teljesen ki van zárva s így bizonyos, hogy más kibontakozási módot fognak keresni a gazdasági közösségnek kerülő utakon való fentartására.

Az első mód erre nézve az lenne, hogy Ausztria pokolba küldvén összes alkotmányos faktorait, teljesen és végleg az abszolutizmus terére lép s mi mint alkotmányos állam az abszolut Ausztriával kötendő egyezmény alapján megmaradunk ezzel ugyanabban a közösségben, a melyben voltunk az alkotmányos osztrák biro-

dalommal. Komoly akadály az ilyen egyezménynek magyar részről fel nem merülhet, mert ha ideiglenesen fentarthatuk ezt a közösséget Ausztria alkotmányos hozzájárulása nélkül, akkor meg fogja tenni ezt a mi parlamenti többségünk véglegesen is, hiszen elég jól be van ez dressz-irozva a bécsi parancsok teljesítésére, nem fog ennek semmiféle lelkiismereti skrupulusokat okozni, ha Deák Ferenc alkotmányjogi garanciáit ki is kell dobni a hatvanhetes törvényből. Jussa, az meg van hozzá — s aztán pontum.

De Ausztriával már másképp áll a dolog; az alkotmányt egyszerűen eltörölni, még ha fejedelmi kegy ajándéka volt is az, manapság már nem megy olyan könnyen és bizonyosra vehető, hogy ilyen lépés végzetes következményeket vonna maga után az egész birodalom biztonságára, sőt főnállására nézve is. Az egymástól különböző történelmi multtal bíró nemzeteket manapság abszolút erőhatalommal tartósan egybeforrasztani már lehetetlen, hisz még Oroszországban is csak a vallási és nemzeti egység teszi lehetővé az abszolút uralom fentartását.

Ezt az expedienst tehát az udvari körök nem választhatják, s bármennyire inyükre is lenne talán, választani nem is fogják, hanem igyekezni fognak a kérdést alkotmányos módon megoldani.

Arról a viszonyok fejlődése már eléggé

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Megtartotta.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mikor Gereben Ákos megtudta, hogy az édes apja halálán van, nem igen látszott rajta, hogy valami nagyon megrendítené a dolog. Egész nyugodtan fogadta a hirt. Ugy látszik, el volt rá készülve. Az édes apja, az öreg Gereben Imre, biz már jól benne volt az időben. Lehetett már vagy ugy hatvanhét esztendő. Hát biz elég szép idő, hogy az ember utána örökre behunyja a szemét.

Aligha így nem gondolkodott Ákos is, az öreg Gereben egyetlen fia, ki a fővárosban lakott, s ott volt neki valami előkelő állása.

Az inasának meghagyta, hogy csomagoljon; ő maga meg egynéhány ismerősét ment felkeresni. Ki tudja, hátha huzamosabb ideig kell otthon időznie. Legalább tudják itt, hogy hol, merre jár.

Mikor aztán mindennel készen volt, kihajtatott az állomásra. Azután bevette magát egy első osztályú kocsiba s most már aztán a gőzmasina dolga volt, hogy őt haza szállítsa.

Este lévén, Gereben Ákos nyugodni szeretett volna. Végig dőlt a bársony pam-lagon. De hiába, az álom kerülte szeméit.

Csak most, mikor már uton volt, érezte, hogy valami nyugtalanság szállja meg a lelkét.

Kereste az okát. Atyja rosszulétében rejlik tán az ok? — gondolta. Pedig nem ez volt.

Igaz, szerette az atyját. De hát öreg ember az már s örökké az sem élhet. Ha pedig meghal az öreg, hát biz nem utolsó dolog korlátlan ura lenni a hatalmas Gereben birtoknak.

Más oka van annak a kínos nyugtalanságnak, Gereben uram!

Ákos is kezdett sejteni valamit. Eleinte csak valami homályos, bizonytalan sejtelem volt az, a mi lelkében derengett.

Valami titkolt, eltakart emlék, melytől szabadulni szeretett volna. Ez az emlék odaviszi őt az ő kis falujukba, a hatalmas, méltóságos Gereben curiára. Aztán még tovább lát. Feltűnik előtte az a másik curia ott a falu közepén, a Sajóék portája.

Mikor aztán erre gondol, hát akkor már csak eszébe jut az a szép szőke leány is ott a Sajóék curiáján, a szép Sajó Piroska.

Gereben Ákos úgy érzi, hogy a vér arcába szökik, mikor erre a leányra gondol. Nem az emlékezés, nem a titkos, féltett ábránd kergette azt oda, hanem a — szegyen . . .

Van is rá oka, hogy elpiruljon. Mert biz nem tagadhatja el, hogy csunyan, becsü-

letes férfihoz nem illő módon bánt el azzal a leánnyal.

Szerelmet hazudott neki, míg otthon volt. Igért neki mindent. Az a szegény leány szüziességében hitt neki, bizott benne és várt reá.

Pedig Ákos már rég elfeledte a neki tett ígéretet ott a fővárosban.

Igaz, hogy néha-néha eszébe jutott, s ilyenkor érzett is egy kis lelkiismeret furdalást; de hamar tultette magát rajta.

— Fialatok voltunk mind a ketten. A fiatalos tűz elragadott bennünket, ki venné ezt komolyan — gondolta magában Ákos.

Pedig ez a leány nagyon is komolyan vette. És ezt tudta, érezte Ákos is. Azért félt olyan nagyon a találkozástól. Mert hát ha haza megy, nem kerülheti el, hogy a leánnyal találkozzék.

Erre a gondolatra aztán mégis csak összeszorult a szíve. Félt a találkozástól.

— Eh! mit gyötröm magam ily ostoba gondolatokkal, szól magában Ákos — ha találkozom vele, hát jó. Hideg leszek s majd észre tér a leány is. Ha pedig az öregem meghal, akkor ugy is végeztünk egymással, mert biz engem többet nem látnak ezen a vidéken.

Ez a gondolat aztán megnyugtatta. Mikor végállomására ért, egész nyugodtan, méltósággal szállt ki. A tiszta, üde falusi levegő jól esett az ő elpetyhüdt, fővárosi idegei-

meggyőzhette őket, hogy a centralizáció napja Ausztriában végkép leáldozott; a központi parlament a benne egyesített különböző nemzetiségi, sőt bátran állíthatjuk, külön nemzeti elemek versengése közepette végleg felmondta a szolgálatot s így előbb-utóbb nem marad más hátra, mint áttérni az ilyen tarkán összerótt országokból álló birodalomban egyedül lehetséges és természetes alkotmányformára, a föderalisztikus alkotmányra. Mindegyik tartománynak megadni a maga autonóm törvényhozását s csak az egységes védelem igényelte ügyekre nézve létesíteni egy központi képviselőtestületet a tartománygyűlések küldötteiből.

S hogy Ausztriában már komolyan kezdenek gondolkodni erről a megoldási módról. azt bizonyítják azok a mind határozottabb alakot öltetni kezdő híresztelések, hogy Gautschnak a centrális Reichsrathban bekövetkezendő kudarca után Thun gróf fog az ügyek élére állani, a ki végleg feloszlatja a Reichsrathot, hogy ilyen alakban többé össze se jöjjön, hanem az októberi diploma alapján fogja újra szervezni Ausztria alkotmányát. Az alkotmányos élet súlypontja át fog helyeztetni a tartománygyűlésekbe, a választók csak ide fognak képviselőket választani, a Reichsrathba pedig a tartománygyűlések fognak delegátusokat küldeni azoknak a közönségeknek az elintézésére, a melyekben eddig a delegációk intézkedtek.

Természetes, hogy az összbirodalmi eszme harcosai az októberi diplomának ilyen megcsönkített helyreállításában nem fognak megnyugodni, mert a mikor azt a diplomát kibocsátották, az abban foglalt tartományi autonómiát csak azzal a feltétellel engedélyezték, hogy a birodalom központi képviselőtestületében az egész birodalom minden országa egybefoglalva legyen, azért tartottak fenn abban Magyarország számára hetven helyet.

Ha tehát Thun gróf Ausztria alkotmányát az októberi diploma alapján szervezi

ujra, akkor az udvari körök természetes törekvése oda fog irányulni, hogy az a diploma a maga egész terjedelmében is érvényesüljön. S erre meg is lesz a tetszetős ürügyük abban, hogy maga a Reichsrath is csak a tartománygyűlések delegátusaiból állván, ezek a közönségek tárgyalására nem küldhetnek ki újabb delegátusokat, hanem küldjön abba a magyar országgyűlés is delegátusokat s tárgyalják közösen a közös ügyeket.

A hatvanas évek magyarjai felháborodással utasították vissza ezt az ajánlatot s a hetven magyar képviselő helye üresen maradt a bécsi Reichsrathban; de a századvégi szabadelvű politikusok már praktikusabban gondolkoznak és nem bolondok, hogy ilyen szép állásokat üresen hagyjanak, hisz ott még dupla napidíj is dukál.

Belemennek biz ők még abba is, hisz vicinálisokat azután is csinálhat még a magyar országgyűlés, a közös ügyekre nézve pedig teljesen egyre megy, két külön teremben tanácskoznak-e a delegátusok, vagy összeülnek közös tanácskozásra; hisz eddig is megszavaztak mindent, a mit a közös kormány kívánt, ennél nagyobb veszedelem pedig a közös Reichsrathból sem származhatik árva hazánkra.

* Darányi lemondása. El vagyunk rá készülve, hogy alant közölt híreinket innen is, onnan is meg fogják cáfolni, de a következők végül nekünk fognak igazat adni. A kormányban kiütött a válság és a költségvetés tárgyalása után részleges miniszterválság lesz. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter engedi át helyét másnak; ugyanabban a miniszteriumban egyéb személyi változások fogják a miniszter visszavonulását megelőzni.

H i r e k.

Pécs, 1898. február 22.

Farsangi beszámoló.

Ma este a »Pécsi Dalárda« táncal egybekötött farsangi estélyén, mikor tizenegyet üt az óra, kiharangozzák a farsangot. És átmegy

nek s úgy érezte magát, mintha ujja születt volna.

Mikor a kocsijába ült, oda szólt a kocsisnak:

— Hát öreg, hogy van az apám?

— Biz édes uram, az már a végét járja. Sietnünk is kell haza felé, mert hát ki tudja, meddig bírja még az öreg nagyságos ur.

— Hát csak hajtson öreg! — szólt Ákos.

A két tüzes vérű paripa neki is röpitette a könnyű kocsit. Hamar a faluba értek. Mikor Sajóék házához értek, Ákos odapillantott a lefüggönyözött ablakokra.

Mintha valaki félrehuzta volna azt a fehér függönyt. Vagy csak Ákos képzelődött.

* * *

Bizony igaza volt az öreg János kocsisnak, mikor azt mondta, hogy az öreg Gereben Imre a végét járja.

Nagyon rosszul volt az öreg. Csak még arra kérte az Uristent, hogy addig ne haljon meg, míg a fiával nem beszélt. Ezt a kívánságát meghallgatta az Uristen.

Ákos még életben találta az apját. Mikor belépett az öreghez, az még mosolygott is. Gyöngye, fojtott hangon beszélt a fiához.

— Hozott Isten, fiam! Jókora jöttél. Új ide mellem. Érzem, hogy kevés időm van

még hátra, pedig egyetmást szeretnék mondani. Figyelj csak rám.

Ákos közelebb húzta székét az ágyhoz. Nem tudta elgondolni, hogy mit akarhat az öreg mondani. Az meg csak beszélt tovább.

— Édes fiam, én meghalok. Ez már nem aggaszt, elég szép kort értem. Ügyeim rendben vannak. A végrendeletemet megtalálod a jegyzőnél. — Ezzel hát végeztünk volna.

— Most másról akarok beszélni. És erre vigyázz! Fiam, te nem vagy becsületes ember...

Ákos közbe akart szólni, de az öreg nem engedte.

— Ne szólj, hallgass meg végig! Aztán majd beszélhetsz.

— Te, mikor itthon voltál, szerelmet hazudtál egy ártatlan, kedves leánynak. És ez a leány hitt neked, bizott benned. Annyira bizott, hogy azóta másra nem gondol, csak rád. Pedig sokan kerülgették már a házuk tájékát, de hallani sem akar senkiről. Az a leány nagyon szeret téged. Pedig nem érdemled meg. Te nem vagy méltó arra a nagy szerelemre. Mert hát biz te már rég elfeledted azt a derek leányt. Nem törődöttél adott szavaddal, ígéreteddel. Nem gondoltál arra a leányra. Azt hitted, hogy az is elfelejtett már téged. Pedig csalódtál. Az a leány még most is szeret. A lelke összeforrt a tiédde és ezt

a jókedv ez elsőrangú társaságunk mulatságán bizonyára hamvazó szerda első óraiba is, — de hajh ezek az órák oly hamar leperregnek és meghozzák a viradattal a farsang végét, a böjt első napját, a hamvazó szerdát.

Vége van hát a farsangnak. Karnevál herceg mandátuma lejárt s illő, hogy beszámoljon híveinek.

A herceg — mikor saját különünk ma délben tisztelgett nála — még a Vöröskereszt egyesület tegnap esti álarcosbáljának fáradalmait pihente ki Morfeusz karjai között. Így nem is adhatta ide kéziratban beszámoló beszédét, de a helyett épen lapunk zárta előtt gálába vágva — hogy a Dalárda estélyére menjen — megjelent szerkesztőségünkben és tollba mondta a következő adatokat működéséről:

Összesen harminckét bál volt Pécsen ebben a hathetes farsangban, így hát, ha naponként veszünk egyet, negyvenkét nap közül csak tíz nap volt olyan, a melyen ne szólt volna a báli teremben a muzsika.

A báli multságok sorát a *Tornaegyesület* kezdte meg a Vigadóban rendezett vizkereszt estélyivel és a *Jogászbál* vezette be a nagy és fényes elit-bálok sorát január 8-án a Nemzeti Kaszinóban. Ugyanekkor a Kath. Legényegylet is tartott táncmultságot a Vigadóban.

Január 13-án volt a *fodrászok* bálja a Vigadóban. Az első csütörtökön rendezett farsangi multság, a mely nem mondott — csütörtököt.

Január 15-én tartotta a *Polgári Kaszinó* első estélyét saját helyiségében. A *veteránok* ugyanekkor a Scholtz-sörházban áldoztak Karnevál hercegségének.

Január 22-én ismét a Scholtz-sörház hangzott a multság zajától. A *kádársegédeknek* volt ott a farsangi multság, a mit mindjárt másnap egy jól sikerült polgári bál követett.

Január 29-én a *lakatosok* táncmultságát volt ugyancsak a Scholtz-féle sörházban.

Februárban megszaporodott a farsangi multságok sora. Mindjárt az első nap a *Polgári Kaszinó* estélye és a *vasutasok multságát* a Vigadóban gyűjtötte össze a közönséget; február 2-án pedig a *jótekönyű nőegylet* farsangi vásárja.

Február 3-án volt az idei farsang egyik legszebb multságát: a szegényház javára rendezett polgári bál a Vigadóban, mely méltán a pécsi *polgárság báljának* volt nevezhető.

Február 5-ét a *Nemzeti Kaszinó* bálja tette emlékezetessé. Ugyanekkor volt a *hadastyánok bálja* Scholtz-nál; a *tornaegylet* bálja

a nemes, szerető lelket te megtépted, megkinoztad.

— Csak nézd majd meg azt a leányt. Olyan, mint egy elhervadt, elsárgult virág. És mi tette azzá?! A te hazug lelked, a te ámtásod!

— Fiam, utoljára szólok hozzád. Utolsó kívánságom, nem: akaratom és parancsom az, hogy ezt a leányt tedd boldoggá, vedd el feleségül. Mert ez a leány azt megérdemli. Én láttam, hogy mit szenvedett. Oh, az borzasztó lehetett.

— Fiam, megigéred-e haldokló apádnak, hogy feleségül veszed Sajó Piroskát? Nem akarom, hogy azt mondják, hogy egy Gereben fiu megcsalt egy becsületes, igazlelkű leányt. Szólj hát most te!

Ákos lelkében nagy zavar támadt erre a néhány szóra. Érezte, hogy az öregnek igaza van. De azért nem tudta megtalálni hamarjában az igaz utat. Érezte, hogy ő azt a leányt már nem szereti és mégis fájt neki hallani, hogy az a leány szenved, gyötrődik — ő miatta. Aztán mintha valami eszébe jutott volna. Erős, határozott hangon szólt az apjához:

— Jól van atyám, én megigérem neked, hogy nőül veszem Sajó Piroskát, ha ő eltoadja a kezemet.

— Köszönöm, fiam. Ezt vártam egy Gereben fiutól.

A beszéd nagyon kimerítette az öreget.

a Vigadóban; az *urasági táblaterítők* mulatsága a Kulin vendéglőjében s egy jól sikerült házibál a Petőfi-vendéglőben.

Február 6-án a *cipész szakegyet* bálja volt.

Február 10-én az *örmesterek* tartottak bált a Vigadóban s ugyanekkor a *»Hétfejedelem«* törzsvendégei számára házibált rendezett *Dollinger*, a vendéglő tulajdonosa.

Február 12-én a *jóteköny nőegylet* jelmezbálja volt a Nemzeti Kaszinóban. Ugyanekkor a *Zsolnay-gyári tűzoltók* mulatsága Scholtznál.

Február 14-én a *tisztikar* estélye gyűjtötte össze Pécs szépeit a Nemzeti Kaszinóban.

Február 17-én *Herzenberger* bácsi áldozott az ő közönségével Karnevál hercegnek a Vigadóban.

Február 19-én a *Polgári Kaszinó* estélye volt tagjai számára. Ugyanekkor tartotta a *Kath. kör* ez évadban egyetlen, de fényes sikerű mulatságát. Valamint az önkéntes tűzoltók is ekkor rendezték báljukat a Vigadóban.

Február 20-án volt a *Polgári Daloskör* bolond-estélye, jelezve a farsang végét. Ugyanekkor tartotta a *Kath. Legényegylet* is jelmezes táncmulatságát.

Végül tegnap volt a *Vöröskeresztegyet* álarcos bálja és ma, ah! ma, a *Nemzeti Kaszinó* estélyével eltemetjük a farsangot.

Mindebbe pedig nincs beszámítva a *jóteköny nőegylet* theauzonna ciklusa és az a sok, jó mulatság, melyet a vidék rendezett!

Napirend 1898. február 23-án.

Naptár: szerda, febr. 23. — Róm. kath.: Hamvazó. — Prot.: Margit. — Görög-kel. (febr. 11.) Balázs. — Zsidó: Adar 1. — Nap két 6 óra 37 perckor; nyugszik 5 óra 18 perckor. — Hold két 7 óra 16 perckor reggel; nyugszik 8 óra 50 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet: 1 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: Örlel Flóra felléptével: »Kertész leány« operette.

— **(Farsang vége.)** Ma egész ünnepi színezete volt a városnak. Farsang utolsó napját ünnepelte a nép, a templomokban pedig istenítiszteletek voltak. A belvárosi templomban a farsang háromnapján szentségimádás volt, melyet ma délután félöt órakor ünnepléses »Te Deum« és körmenet fejezett be.

Rosszabbul lett s pár óra múlva aztán bucsut mondott ez árnyékvilágnak.

Ákos szépen eltemette az öregét. A temetésen találkozott először Sajóékkal.

A leány odament hozzá. Remegő hangon szólt a fiatal emberhez:

— Fogadj részvéteket Ákos!

Ákos megremegett erre a félnék, lányos hangra.

— Köszönöm Piroska, mondta száraz hangon.

Másnap Ákos átment Sajóékhoz. Nagyon nyomta a lelkét az öregnek tett ígérete. At akart rajta esni minél előbb.

Piroskát éppen egyedül találta. Odalépett hozzá, megfogta a kezét s úgy beszélt hozzá.

— Piroska, én tartozom magának valamivel. Én megfogadtam az apámnak, hogy nőül veszem magát. Én meg akarom tartani e fogadásomat. Én megkérem az ön kezét, de mielőtt felelne, egypár szóm volna még magához.

— Valamikor, régen én azt mondtam magának, hogy szeretem. Fiatal voltam, meg gondolatlan. Én elszakadtam maguktól s azóta más körben, más emberek közt éltem. Öszintén szólok Piroska, mert ez most kötelességem. Én elfeledtem önt, én más szeretek.

— Ne vegye rossz néven e nyíltságomat. Meg kellett tennem, mert csak ezek után kérhetem meg magától, hogy akarja-e, hogy eleget tegyek atyám akaratának?

A körmeneten a hívők nagy sokasága vett részt s ezzel véget ért a farsangi időszak, hogy holnap, hamvazó szerdával, megkezdődjék a — böjt. *Hetyey* Sámuel, pécsi püspök, ma délben szintén a belvárosi templomban végezte a kitett oltári szentség előtt ájtatosságát.

— **(A Báltaszék-mohács-baranyavári vasut)** nyomjelzési munkálatait már megkezdtek a »Magyar Általános Hitelbank« kiküldött mérnökei. Így hát a keresk. miniszterhez készülő küldöttségünk már az irányban, hogy a vasut Pécs felé vezettessék, nem remélhet semmit, annál is inkább, mert a vasut utiránya a legilletékesebb helyen már véglegesen meg van állapítva és még husvét előtt meg fogják kezdeni a vasut földmunkálatait.

— **(Bimbóhullás.)** *Tihanyi* (Tomanek) Károly munkatársunk nyolchónapos kis leánya, a család szemelénye, a kis *Böske*, tegnap este 6 órakor a jó Istenhez ment angyalnak. Anyira szerette, bálványozta *Tihanyink* eme legfiatalabb gyermekét, hogy tárcát is irt róla néhány hónap előtt »Böske« címmel. A kis halottat holnap temetik.

— **(Álarcos bál a Vigadóban.)**

A farsang folyama alatt ugyancsak kijutott mindenféle mulatságból. Fényes bálak, estélyek, piknik nap-nap után követték egymást, sokszor három-négy is összeesett egy napra. Hogy a különféle események teljessé legyenek, lezajlott tegnap este az egyetlen álarcos bál is, a mely nem sikerült ugyan annyira, mint az előző években, de ennek oka nem a közönség részvétlenségében keresendő, hanem főképen abban, hogy a bálakba, mulatságokba járók már ilyenkor farsang végén, meglehetősen ki vannak fáradva és talán az is, hogy ennek az álarcos bálnak nincsen meg az a rendes, meghatározott körökből való publikuma, melyre biztosan lehetne számítani minden körülmények között. Csak a nők jelennek meg rajta álarcon és különböző kosztümökben, míg a férfiak rendes báli ruhájukban, kiváncsian iparkodnak valami ismertető jelt fel-

A leány halvány arca még fehérebb lett e néhány szóra. De aztán nyugodtan a fiatal ember szemébe nézett s bár kissé halk, de határozott hangon szólt hozzá.

— Köszönöm az öszinteségét Ákos. Én felmentem atyjának tett ígérete alól s kívánom önnek, hogy legyen boldog egész életén át. Isten önnel!

A leány elment. Ákos is hazafelé indult s mikor kiért az utcára, mosolyogva így szólt magában:

— No, a kicsikével ugyan könnyen végeztem!

Pedig talán mégsem olyan könnyen, mint ő gondolta.

* * *

Mikor az öreg Gereben végrendeletét felbontották, hát Ákos biz nagyon meg volt lepve. Volt is rá oka. Mert ez a néhány sor is ott állt abban a végrendeletben:

»Ha pedig fiam nem venné nőül Sajó Piroskát, akkor egész vagyonom pénzzé teendő s ez összegből egy templom építendő itt a falumban.«

Hát biz ez kissé famózus dolog. Bezzeg bánta már Ákos, hogy úgy elhamarkodta a dolgot Piroskával.

— Eh! majd jóvá teszem — gondolta magában.

Az öreg Sajó éppen ott volt a végrendelet felbontásánál, hát Ákos mindjárt megkérte a lánya kezét.

fedezni, a mely helyes nyomra vezetné őket, Természetes, hogy a jókedv, heccelődés meg volt a tegnapi mulatságon is és a páholyokban ülőknek az előttük kavargó változatos kép és a mulatságos, apró epizodok lekötötte és ébrentartotta figyelmét az egész estén keresztül. A mulatságon megjelent *Zurna* Károly tábornok számos főtiszt kíséretében, báró *Fejérváry* Imre dr. főispán, *Opris* Péter, *Ország* Lajos, dr. *Zsolnay* György, *Nagy* Jenő, *Vaszary* Gyula és igen sokan a város legelőkelőbbjei közül s a maszkáknak volt így elég alkalmuk élceiket és véletlenül megtudott titkaikat az érdekelteken kipróbálni. Éjfélkor felhangzott a »le az álarccal« kiáltás, de már ekkor csak igen kevesen maradtak az álarcosok közül a teremben, a kik félték a felismeréstől, már előbb hazamentek. Tánc így nem is volt s már egy órákor üres volt a Vigadó nagy terme.

— **(Pályázat.)** A *Sonnewend* Frigyes törvényszéki bírónak történt kinevezése folytán a pécsi kir. járásbírósnál üresedésbe jött albirói állásra kiírták a pályázatot. Az 1100 frt évi fizetéssel és 180 frt lakbérrel jávalmazott állásra a pályázati kérvények két hét alatt adandók be *Sávell* Kálmán, kuriai bíró törvényszéki elnökhöz.

— **(Apáca rendház, mint háziúr.)** A miasszonyunkról nevezett apácák helybeli rendháza megvásárolta a zárdaiskola mellett fekvő *Nagy* Valér-féle emeletes házat, a hozzátartozó terjedelmes udvarral és kerttel együtt.

— **(Drága szivar.)** *Radolovics* János, dunaszekcsői lakosnak a félszerében levő kendere a napokban meggyuladt s mire a tüzet észrevették, az áthatolt a félszer tetéjére és azt is elpusztította. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz onnan származott, hogy *Galambos* János a félszerben szivarra gyújtván, a gyufát gondatlanságból a kenderre dobta, mitől az meggyuladt. A kár kitesz vagy ötven forintot s így bizony nagyon drága lesz *Galambos*nak a szivar!

Az öreg nem tudott semmit a történetekről. Magával hívta Ákost, hadd szóljon az a leánynak.

Mikor Piroska megtudta a dolgot, atyjának nem szólt semmit, hanem azt mondta, hogy Ákossal szeretne beszélni. Az öreg magukra hagyta. Akkor aztán a leány beszélt. Olyan szomorú, bánatos volt a hangja.

— Látja Ákos, ez nem szép öntől, így megkínózni, meggyötörni az én lelkemet. Tudja maga nagyon jól, hogy én szeretem. És mégis ily csúnyán bánik velem. De jó, én meg akarom mutatni, hogy mennyire szeretem magát. Ön meg fogja kapni atyja vagyonát, — ezt fogadom.

Ákos azt hitte, hogy a leány beleegyezik a házasságba. Örömmel ragadta meg a leány kezét.

— Köszönöm Piroska, köszönöm.

Az a leány meg olyan szomorúan mosolygott. Ki tudja, mire gondolt.

* * *

Harmadnap újra temetés volt a faluban. Sajó Piroskát temették.

Sok mindenfelét rebesgettek a haláláról, de senki se tudta az igazat.

Csak Gereben Ákos érezte, hogy ő az oka Piroska halálának. Valami homályos sejtélem derengett a lelkében. Az a leány megfogadta, hogy urává teszi őt megholt atyja vagyonának.

Megtartotta a fogadását.

Göndör Sándor.

— (**Gyilkossági kísérlet.**) Régi harag volt Püspökmárokön Schap János és Engler János, ottani lakosok között, a mi a napokban végzetes tette ragadta az utóbbit és csaknem gyilkossá tette. Ugyanis mikor az utcán összetalálkozott Schap Jánossal, szóvitába elegyedett vele, majd egyszerre előrántott a zsebéből egy pisztolyt s abból rálőtt ellenfelére. Schap Jánost eltalálta a golyó és véresen vitték haza a helyszínéről. Englert a csendőrség letartóztatta és bekísérte a pécsváradi járásbíróhoz, hol gyilkossági kísérlet miatt megindították ellene a vizsgálatot.

— (**Ál-borfinánc.**) Ribics Máté korcsmároshoz tegnap egy ember állított be, azzal, hogy ő a hatóságtól, mint borvizsgáló van kiküldve. Ribics sorban megmutogatta neki különböző fajta borkészletét, a borfinánc pedig jegyzőkönyvet is vett fel a vizsgálatról, mellé természetesen minden fajta borból bekebelezvén egy kis kóstolót. Mikor így dolgát végezve, eltávozott, csak akkor jöttek rá, hogy — csaló volt. Bizonyára nem volt más célja a furcsa módon kiesztelt csalással, mint az, hogy egypár pohár jó bort ihassék, mindazonáltal most a rendőrség keresi, hogy letartóztassa, nehogy máshol is kövessen el hasonló csalásokat.

— (**A mult vasárnapi thea-uzsonna**) összes bevétele 126 forint volt. Felülfizettek: Zelesny Károly 1 frtot; özv. Bedő Imréné és Scholtz Antal ezredorvos 1—1 koronát.

— (**A férj boszuja.**) Rosszul élt Gulyás Pál, paksi lakos, a feleségével, aki el is hagyta őt, mivel durvaságát nem tűrhette. A faképnél hagyott férj e miatt elhatározta, hogy feleségét agyonszúrja. Gyilkos szándékát a napokban végre is akarta hajtani, midőn beállított váratlanul feleségéhez és egy kést rántott elő, hogy azzal gyilkoljon. A megrémült asszony kiáltására Bodahelyi Pál és Bodahelyi József közbeléptek és Gulyás Pált tettében megakadályozták. Gulyás Pálné a csendőrségnek jelentette fel férjét és kikérte a hatóság oltalmát.

— (**Vasuti átjárók másutt.**) Mohácsról, teljesen hitelt érdemlő forrásból írják lapunknak, hogy nemcsak nekünk, pécsieknek van bajunk a vasuti átjárókkal, hanem a mohácsiaknak is, mégis azzal a nagy különbséggel, hogy míg Pécsen a városi hatóság, sőt a törvényhatósági bizottság is élénken foglalkozik ezzel a kérdéssel és iparkodik a bajon segíteni, (hiszen épen jelenleg tárgyal a bizottság a szakértőkkel e tárgyban) addig Mohácson mintha a hatóság nem is tudna felőle semmit. Ami különben igen valószínű is, mivel a járás derék főbírája még eddig mindent, ami csak tudomására jutott, hogy a fennálló szabályzatokkal ellenkezik és a polgárság érdekeinek hátrányára volt, — a legnagyobb erélyvel rendezett. Most ezen sorok volnának hivatva a mohácsi járás érdemes főszolgabírájának figyelmét felhívni arra a körülményre, hogy a mohács-pécsi vasutvonalon a buda-eszéki országuton közlekedő kocsikat sokszor félóraig, sőt annál hosszabb ideig is megvárakoztatják, mivel a mozdony épen az országuton keresztben tolat ide-oda. Hogy csak egy konkrét esetet hozunk fel, szombaton este 6 és 7 óra között Mohács legnagyobb földbirtokosa Duna-Szekcsőről hajtattott a ko-

csin harmadmagával Mohácsra. A kocsi elé két szép lova volt befogva. Oda érkezve a vasuti sorompóhoz, le volt zárva, kénytelenek voltak még 32 percig várakozni. Hogy az izzadt lovaknak az ilyen várakozás könnyen ártalmára válik, azt nem is kell mondanunk, sőt tönkre is mehetnek. Most nem kívánunk bővebb indoklásába bocsátkozni annak, hogy mennyi hátránnyal jár ez az önkénkedés a közgazdaságra, még pedig azért nem, mivel megelégedünk azzal, hogy ezen az uton hoztuk szives tudomására a járási főszolgabírónak és kérjük: tegye meg a szükséges intézkedéseket arra nézve, hogy a közönség ne legyen kitéve a jelzett bajoknak.

— (**A szigetvári izr. nőegylet**) vasárnap este rendezte műkedvelői előadással egybekötött táncestélyét, mely minden várakozáson felül úgy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült. A Korona szálloda fényesen feldiszipált és kivilágított termei zsufolásig megteltek igazán válogatott és intelligens közönséggel, melyben a vidék is igen szép számban volt képviselve. — Nyolc és fél órakor kezdetét vette az előadás. *Fischmann* Aranka k. a. lépett először az emelvényre; »Serenad« című magánjelenetet adta elő, melynek minden tekintetben megfelelt; ügyes előadása által élénk tapsvihart ért el. Majd *Andreánszky Jenő* »Katonásan« című egyfelvonásos vígjátéka került színre. Ügyes alakítást nyújtottak benne *Grünhuth* Rezső, *Hoffmann* Irén, *Lauffer* Janka, *Fried* Aladár és *Ujházi* Lajos. Szünet után szünni nem akaró éljenzések közepette *Weiller* Gézáne (Aranyos pusztán) lépett a podiumra és az előadott énekszámokat oly fülbemászó, zengzetes hangon, oly sikerrel, oly művészi énekelte el, hogy egész extázisba hozta a jelenlevőket. — *Hoffmann* Rózsa adta ezután elő a »Férjvadász« című magánjelenetet. »Valami hibája van« című bohózat következett erre, melyben *Wolf* Lipót, *Friedmann* Dávid, *Rechnitzer* Sarolta, és *Kainer* Erzszi szerepeltek. Majd az »Anyós« című magánjelenetet adta elő *Rechnitzer* Sarolta kisasszony, ki megkapó előadásával és alakításával óriási hatást ért el és a jelenlevők figyelmét egészen lebilincselte. Következett a műsor utolsó pontja: a »Gigerlik«, kik eredeti és hűen utánczolt kosztümjükből a kívánt hatást teljes mértékben elérték. *Deutsch* Aladár, *Weber* József és *Milhofer* Adolf voltak a fene-gyerekek, kik szépen énekeltek meg a helybeli társadalmi viszonyokat, azok ferdeségét és hibáit. Szóval az est fényesen sikerült és elmondhatjuk, hogy a dilettánsok mind egytől-egyig kitettek magukért. Dr. *Hoffmann* Jakabot hívta ekkor lámpa elé a publikum, ki az egész estélyt szervezte, ki az egészséget igazgatta és neki köszönhető legnagyobb részt ezen fényes és várakozáson felüli eredmény. *Oesterreicher* Adolf, mint sugó, igen jó szolgálatot tett és megérdemli a szereplők hálás köszönetét. Majd *Terpsichore* istennő vette át szerepét és kezdetét vette a tánc, mely reggel 8 óráig szakadatlanul folyt. — Bevétel volt 229 frt 10 kr; ebből felülfizetés 99 frt 10 kr. Az izr. nőegylet elnöksége ez uton is hálás köszönetét fejezi ki dr. *Hoffmann* Jakabnak, ki semmi fáradságot sem kímélve, mindent elkövetett, hogy az est minél inkább sikerüljön, köszönetet mond a szereplők-, fe-

lülfizetők- és egyáltalán mindazoknak, kik úgy erkölcsileg, mint anyagilag az est sikeréhez hozzájárultak. — Felülfizettek: *Biedermann* Rezső lovag, 10 frt, *Stern* Lajos (Pata) 5 frt, *Stern* Gyula (Izidor) 3 frt, *Honig* Samu (M. Lukafa) 3 frt, *Wolf* Gyula, *Beck* Dániel, *Fuchs* Adolf, *Visy* Sándor, *Weisz* Katalin, *Fuchs* Zsigmond, dr. *Kohn* Árminné, *Weiller* Géza (Aranyos), *Honig* M. L. (Apáti), *Deutsch* Dávid, *Schön* Izidor (Gy.-Mellék), *Somogyi* Marcell (Mozsgó), *Szinger* Samu (B.-Sellye), *Oscodál* Gusztáv, *Baumgartner* I., *Svatics* Nándor, dr. *Kriszt* Béla 2—2 frtot. *Silberberg* Károly (Alba), *Kohn* Mór (B.-Sellye), *Feuermann* Samu (Baja), *Jung* Simon, *Polacsek* Dániel (Darány), *Fuchs* Mór (Barcs), *Fuchs* Adolf, *Paunc* Simon (Bonyhád), *Mautner* József (Devecser), *Wolf* Lipót (Molvány), *Wolf* Mór (Molvány), *N. N. Perl* (Barcs), *Reitter* M. József, *Kamer* Adolf, *Schlesinger* Izidor (N.-Kánizsa), *Stern* S. (Barcs), Egy bécsi, *Goldstein* Miksa, *Krausz* Adolf, *Kobza* Károly, *Fischmann* Adolf, *Leicht* L., dr. *Berkes* Móric, *Freller* Ferenc, *Weisz* Vilmos, *Kainer* Bernát, *Blau* Bernát, *Heh* Ignác, *Epstein* Adolf, *Kohn* Jakab, *Stern* Sándor, *Kain* Károly, *Hegyesi* János, *Engel* Gyula (Szt.-Lőrinc), 1—1 frt. *Fischmann* Hermann (N.-Peterd), 2 frt, *Kollin* Sámuel 1 frt 50 kr., *Grünhuth* Miksa, *Skorb* Adolf, *Deutsch* Aladár, *Barvártz* Gyula, *Schlauger* (Pancsova), *Belák* Izidor, *Lukács* Antal (Szt.-Lőrinc), *Hock* Ferenc 50—50 kr., *Pollak* Adolf 30 kr., *N. N.* 1 frt 30 kr.

— (**Elfogott csalók.**) A budapesti rendőrség a napokban egy csalóbandát fogott el, a kik a már nem épen ismeretlen módon, kevés jó pénzért háromszoros-négyszeres hamispénzt ígérve, szokták megcsalni a könnyen lépremenő embereket. Az elfogott csalók közt van két tolnamegyei is; *Bauer* József és *Bauer* Ferenc, högyészi illetőségű mesteremberek. Találtak a csalóknál hamisbankó-gyártó gépet is s most széles alapokra fektetve folytatják ellenük a vizsgálatot.

— (**Csillagok járása.**) Március 13. és 14-ike között érdekes tűnemény lesz látható az égen a reggeli órákban. A hold ugyanis el fogja takarni egy időre skorpió Antaresz nevű kettős csillagát. A tűneményt több mint egy óráig fogják észlelhetni s rendkívüli érdekel bir a szakcsillagászok részére is, mert az ilyen elfedés (okkulláció) alkalmával tanulmányozhatják leginkább a hold-léggörnek meg teljességgel nem tisztázott kérdését. Antaresz is egyike az érdekesebb csillagoknak, valóságban két nap, mely egymás körül kering, képezi ezt a szép égitestet és távcsővel könnyen vehető észre mind a kettő. A nagyobbik nap fényes narancsszínben tündököl, míg a másik szép smaragd zöld színével úgy néz ki, mintha egy ritka drágakő csillogna ott az égen. A bolygók közül Jupiter egész éjjelen át megfigyelhető holdjaival együtt, a melyek mostantól egész március 15-ikéig nagy fogyatkozást fognak okozni a Jupiter világán. Vénusz most esti csillag, de nem tündököl még teljes pompájában és alig látható. Szaturnusz és Uranusz újra megfigyelhetők. Az utóbbinak kicsi kékes fényben uszó tányérját a skorpió jegyében találhatjuk meg nem messze a »W« csillagtól. Neptun mint már évek óta, lassu mozgása következtében a bika képében vesz-

tegel, míg a Mercur és a Marsz jelenleg nem észlelhetők.

— **(Museum-egylet Tolnában.)** Az ezredéves ünnepek alkalmával főképp Apponyi Sándor gróf és Vosinszky Mór adományából muzeum létesült Szegzárdon. A muzeum gyarapítása céljából most vármegyei muzeum-egyletet akarnak alakítani, hogy érdeklődést keltsenek a muzeum iránt. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter már megígérte, hogy 300 forint segélyt biztosít a muzeumnak.

— **(Pénztárca emberbőrből.)** Azt tudjuk, hogy a texasi indián a keze közé került fehér embert kifogástalan ügyességgel megskalpirozza s a fej-bőrrel, mint diadalmi jelvénynyel disziti magát, de hogy a mai humanusnak nevezett században az emberbőrt ipari célokra is felhasználják, ezt most halljuk először. Filadelfiából értesülünk, hogy egy ottani rövidaru-cég kirakatában egy pénztárca van kitéve, mely emberbőrből készült és a melynek állandóan nagy nézőközönsége van. A tárca Le Blank nevű svájci nő bőrből készült, ki New-Jerseyben itéletett halálra s mivel hozzátartozói nem voltak, kik a holttestet reklamálták volna, az kiadatott az ottani orvosi egyetemnek, melynek egy ügyes, de épen nem humanus hallgatója, kikészítette a nő hátából — bugyellárisnak.

— **(Tűzhalál.)** Tegnap este megjelent lapunkban megirtuk azt a szerencsétlenséget, mely a mandula-utca 4. szám alatt történt, a hol is *Urneweisz* Teréz, hároméves kisleány, a tűzhely előtt játszadozva, miután egy szik-

rától ruhája tüzet fogott, súlyosan összeégett. A szerencsétlenségnek a kis leány élete is áldozata lett, mert az — a szenvedett súlyos égési sebek következtében — tegnap este meghalt.

— **(Véres verekedés.)** Régi haragosai voltak a Madács testvéreknek a Schreiner testvérek, a kik a napokban a Scheuerféle korcsmában találkoztak. A régi haragosok vérért csak még jobban tüzelte a bor, melyből egypár litert fogyasztottak el. A verekedést a Schreiner testvérek kezdték, a kiknek Heizler Ferenc is segített és úgy szeszurkálták és verték Madács Istvánt és Madács Jánost, hogy véresen szedték fel őket. A két Schreiner Heizlerrel együtt a bíróság elé fog kerülni, mivel a csendőrség súlyos testisértésért jeljelentette őket.

— **(Megkerült tolvaj.)** Már régebben történt, hogy *Szitzer* Jakab, harkányi lakostól, egy csomó ruhaneműt loptak el. A tettes most megkerült *Bence* Ferenc, csökölyi illetőségű, csavargó cseléd személyében. Az elfogott tolvaj tettét beismerte és most a siklósi járásbírósa börtönében várja büntetését.

— **(Adományok a népkönyhára.)** A hivatalozgáknak a nőegyletben tartott piknikjének rendezőse 6 forintot adományozott a népkönyha javára. Ugyane célra *Dischka* Győzőné 5 forintot küldött az elnökség kezeihez.

— **(Rózsás karmok.)** *Király Biró* József görbe napot csinált magának tegnap. A görbe nap persze még görbébb éjszakába ment át és hősünk úgy este tíz óra tájban ró-

zsás hangulatban haladt végig az utcákon. Egyszerre látott valakit. Egy leánykát, a ki bájosan mosolygott reá. *Király Biró* József sem lévén fából, ez a mosoly a szívéig hatott s nyomban szerelmet vallott a leánykának. Az erre is csak mosolygott és beleöltötte a karját *Király Biró* József karjába. Mentek aztán együtt és halkan suttogtak valamiről. A halk suttogásból hangos beszéd, majd kiabálás keletkezett és a nézeteltérés oly nagy lett, hogy a leányka rózsás karmait egész váratlanul *Király Biró* József arcának illesztette s bizony alaposan összemarkolászta azt, hogy egy dühös macska se tudta volna különben. *Király Biró* József erre a tenyerét hozta érintkezésbe a leány arcával s ha egy rendőr közbe nem lép, tán veszedelmesebb jelleget is ölt a harc. De így a két ellenfél szépen besétált a városházára, a hol kihallgatták őket s most utcai botrányért fogják majd őket kérdőre vonni.

— **(Téglával verte fejbe.)** *Dombóváron* *Kerbolt* János és *Kell* András véres utcai harcot rögtönöztek egymás közt a napokban. Csak ökölrel mentek egymásra s így dulakodtak egy darabig; végre *Kerbolt* gondolt egyet és az utról egy darab téglát felkapván, azzal ütötte-verte agyba-főbe ellenfelét, a ki véresen maradt a helyszínén s most vagy három hétig fekszi meg az ágyat sebei miatt. A verekedő embert jeljelentették a bíróságnak.

— **(Pécs mulat.)** Igenis, mulat. Nemcsak a felsőbb rétegek, de a legalsóbbak is. Persze ez utóbbiaknak mulatságáról csak a rendőrség révén értesül a felsőbb rétegek mu-

lakásom ajtajára kiírtam, hogy elutaztam. Nem hazudtam. A lelkem nincs itthon.

Az első napokban néha jött hozzám valaki, de olvasván a cédulát eltávozott. Azután már senki sem érdeklődött irántam.

Magányos, csöndes szobámban ülök. Mária emléke körülölel. És úgy gondolkozom Máriáról, mint meg vagyok itt irva, mivelhogy nem mesterségesen rendbeszedett meséskönyv ez, hanem egy szerelmes legény naplójából vannak kitépve. Az ilyent pedig megcselekedni nem kell egyéb, minthogy az ember szerelmes legyen.

XXXXIV.

Mária, te szent! Nézd, egy bűnös fekszik a lábaidnál, aki nem kíván téged. Ő, aki egykor a parancsolód volt, most könyörög és a te nevedre esküszik.

*

Mária, te, akinek a szerelme a boldogságok boldogsága, milyen nagy gazdagság az, a te lábaidnál feküdni és az arcodba tekinteni.

*

Mária, te szent, Mária te jó, te égi tiszta tünemény, akinek a lelke olyan, mint a fehér galamb, köszönöm, hogy megismerttetted velem a földön a paradicsomi szerelmet.

XXXXV.

Mária levelet irt nekem az idegen városból:

»Drága barátom! Régi és nagy ez a város, a melyben most lakom. Gazdag gyönyörű műkincsekben. Az

Ő látja majd ujongani és zokogni, az ő fülébe sugja majd bánatát és boldogságát.

Miért áltassam magam? Jól tudom, hogy így lesz majd, ha az övé leszen. Azt mondja most, hogy nem, ez sohasem lesz így. Sohasem lesz annyira az uráé, mint az enyém volt. Ő maga is azt hiszi, hogy igazat beszél. De hiszen Mária még fiatal és nem gyűlöli a vőlegényét. És az a férfi, aki egy fiatal nő szívében tüzet nem tudott rakni, az, ha egészséges ember testileg, akkor lelkiileg nyomorék. A többi azután már magától jön. Ha boldognak érezi magát a karjai között, akkor megajándékozza a szíve egész szerelmével és osztatlan bizalmával.

Alkonyatkor bizalmasan egymás mellett ülnek majd és Mária az ölébe hajtja a fejét. Ő majd rólam kérdezősködik és Mária el fog engem árulni, mert egy nő sohasem vallja be annak, akinek ölében nyugszik a feje, hogy valaki mást jobban szeretett nálánál. Minden roszt, csunyát elfecseg rólam, mert a férfi csókja minden titkot kicsal. És ha ezzel sem elégednék meg, akkor majd hazudni fog hozzá annyit, hogy csömört kap tőle.

Járok lenn az utcán és fölnezek a világos ablakokra. Vigyázom minden mozdulatukat. Most esznek most átkarolja Máriát, most hozzásimul a lány — és most sötét lett fönn minden.

És ennek meg kell történni. Máriának csakugyan az övének kell lenni. Azé a férfié, akinek nincs több joga hozzá, mint amennyit én ajándékoztam neki. Kifosztottam a saját szívemet, hogy ő gazdag legyen.

Nem. — És mégis. Vissza szabad őt tartanom? Ma, igen. De holnap? — Ki tudná megmondani, hogy mit érez a szíve holnap?

latságait frakkban és lakcipőben átvezett riporter. És nem is ír róluk hasábos referátákat, legfeljebb ilyen rövid hírecskét, mint ez itt. És ebben sem szerepeltet jelenvoltakat, hanem regisztrálja, hogy tegnap este és éjjel éppen nyolc részeg embert vitetett be a rendőrség, hogy a kóterben aludják ki a geberduszokozta mámorukat. Tehát Pécs mulat. Igenis, mulat!

— **(Katonatisztek és a tűzoltó-parancsnokság.)** Több ízben megtörtént, hogy egyes katonai hatóságok kifogásolták azt, hogy nem tényleges állományú katonatisztek tűzoltó-parancsnoki állást elfogadtak. Most Fejérváry Géza honvédelmi miniszter erre vonatkozólag a következő rendeletet adta ki: »Miheztartás és az érdekelteknek adandó alkalommal leendő figyelmeztetése végett tudatom, hogy nem tényleges viszonyban levő tisztek tűzoltó-parancsnoki állást elfogadhatnak, azonban az ezen minőségükben őket megillető szolgálat teljesítése közben a katonai egyenruhát nem viselhetik.«

— **(Tolna vármegye közigazgatási ülése.)** Gróf Széchenyi Sándor főispán elnöklése alatt Tolna vármegye közigazgatási bizottsága most tartotta meg rendes havi ülését. Az alispán jelentése szerint a megyében a közbiztonság normális volt; dr. Hangel Ignác főorvos évi jelentésének fölolvassása után a pénzügyigazgató olvasta föl havi jelentését. Mint minden hónapban, most is arról panaszkodott, hogy a közadók rosszul folynak be. Az elmúlt hónapban a bevétel 162.192

frt 30 kr. volt. Ezen bevétel összehasonlítva a múlt év ugyanazon időszakában elért befizetési eredménnyel, az kedvezőtlenebb 16.563 frt 45 krral. A királyi tanfelügyelő jelentéséből kitűnt, hogy több tanítói állás betöltetlen; Kocsola községben pedig a németajku szülők nemcsak hogy tankönyvet nem vesznek gyermekeiknek, hanem egyenesen meg is tiltották nekik a magyarok történetének tanulását.

— **(Nőegyleti mulatság.)** A tolnai izraelita nőegylet jövő hó 4-én táncmulatságot rendez az ottani »Fehér ló«-vendéglőben, mely mint nekünk írják, igen fényesnek ígérkezik.

— **(Kitűnő fogás.)** Szenzációs le- tartóztatásról ír kaposvári tudósítónk. Geiger szabadkai földbirtokosnál ezelőtt tizenegy évvel elkövetett negyedmillió betörés főcinkosát, Macunkát elfogták. Kevesen emlékeznek erre a szenzációs esetre, amely annak idején hónapokon keresztül foglalkoztatta az embereket. Macunka hallatlan vakmerőséggel betört az alvó földbirtokos szobájába és onnan a mázsányi sulyu Wertheim-szekrényt negyedmilliónyi tartalmával, minden segítség nélkül vállán kiemelte. Az udvaron cinkostársai kosival várakoztak rá s elhajtattak a pénzszekrényvel. A bűntársak nemsokára kézre kerültek; Macunka azonban nyomtalanul eltűnt. Most azonban a kaposvári rendőrség letartóztatta s átadja a szegedi törvényszéknek.

— **(Szakértői szemle.)** A siklói és malom-utcai átjárók mizériáinak megszüntetése céljából Majorossy Imre polgármester elnöklése

alatt Kovácsffy Kalmán, államépítészeti felügyelő, Herbert János, gazdasági tanácsos, Rauch János főmérnök, Tróber Aladár főjegyző, dr. Zöld Sándor tb. ügyész, Záray Károly dr. és Littke József törvh. bizottsági tagokból álló bizottság Tolnay Lajos vasuti és hajózási főfelügyelő és Langer Károly, zágrábi vasuti üzletvezetőségi felügyelő, mint a kereskedelmi miniszter kiküldöttével, tegnap szakértői szemlét tartottak a jelzett vasuti átjáróknál. A szemle eredménye az lett, a mit már régen hangoztattak, hogy a bajoknak — az átjárók felemelése vagy áthidalása által leendő — megszüntetése igen nagy költségbe kerül. A szemle eredményét ma délelőtt pontról pontra jegyzőkönyvbe foglalták s most már nincs más hátra, mint az, hogy mit válaszol a miniszter a hozzá legközelebb felránduló küldöttségnek? Mert az óriási költségek miatt csak úgy lehet a vasuti átjárók felemelésébe belemenni, ha arra a miniszter is megadja a maga segélyét.

— **(A baranyamegyei gazdasági egyesület)** választmányi tagjait folyó hó 25-én (pénteken) délelőtt 10 órára értekezletre hívta össze Lekky István, miniszteri biztos. Ez értekezleten fogja a miniszteri biztos betérjeszteni, hogy az Otócska Géza volt elnök kezein eltűnt 25.086 forint és járulékaik iránt az államkincstár 15 napi határidőn belül befizetésre szólította fel az egyesületet. Otócskát különben a miniszteri biztos feljelentése folytán már meg is hozták Koppenhágából Budapestre, a hol a büntető törvényszék fogházában várja büntetését.

XXXXI.

Mert holnap ki tudja, hogy a regebeli vár nem foszlott-e szét köddé? Ma mindened az a leány és azt hiszed, hogy nélküle nincs értéke az életednek. Küzdeni akarsz és kész vagy gyilkolni is, hogy a tied legyen. Ő a legtökéletesebb lény, a te napod, mely ha kialszik, nem derül több fény az éjszakába.

És mi volt ő tegnap neked? Gondolj csak vissza? Egy tréfa, egy szép tavaszi ábránd vagy elröppenő nyár.

Ha valaki azt mondta volna: hogy te ennek a nőnek akarod szentelni életedet, az arcába neveltél volna. És mindjárt meg is esküdtél volna, hogy még csak a gondolatodban sincs, hogy eféle ostobaságokat kövess el.

Ma még Mária az életed alfája és omegája. De mi biztosít arról, hogy holnap nem úgy gondolkozol róla, mint tegnap. Amikor nem lesz egyéb, mint egy tréfa, egy tavaszi ábránd vagy elröppenő nyár.

Bizonyítsad ennek az ellenkezőjét.

XXXXII.

Ez az utolsó éjszaka. Néhány óra múlva Mária egy idegen városba költözik, hogy a nénjét meglátogassa. És ha visszatér, akkor lesz a lakodalma. Nem fogom többé látni, mert hiszen másnak a felesége lesz. Ha korábban történik ez, ismerkedésünk első idejében, akkor nem féltem volna, hogy elveszitem Máriát. De most már nem csábit, hogy másnak az asszonyát zsákmányul szerezzem.

Nem akarom senkinek a szerencséjét megrontani, a boldogságát ellopni.

— — Leborul az éjszaka ránk és olyan ünnepélyes a csöndje.

Kéz a kézben vagyunk egymás mellett. Nem beszélünk. A gondolatainknak nincs semmi közösségük, nagyon messze kalandoznak egymástól. A te kis kezed Máriám olyan mozdulatlanul fekszik az enyémben, mintha félne, hogy ha megmoccan, megzavarja az áhitatos csöndet.

Sokáig maradtunk így. Tudom, mert a toronyóra ütését számolgattam. Mária hangját hallottam, mintha a messzeségből jönne.

— Haljunk meg — mondta, — haljunk meg együtt.

Én is erre gondoltam.

— Majd ha már nagyon elláradtunk az élettől — feleltem én — meghalunk, igen meghalunk együtt. Megígéred drágám, hogy eljössz hozzám, ha hivatlak.

Nem felelt, csak erősen megszorította a kezemet. Néma esküvés volt ez. Nem szóltunk többet, csak titkolt remegéssel lestük, a mikor az éjjel feketeségét szürkére festi a hajnal és nekünk válnunk kell.

— — De ezen az éjszakán rombolták szét Babilont.

XXXXIII.

Mária idegen városban van és én kolostorba mentem. Napok óta nem mozdulok ki a szobámból. Mi dolgom volna az utcán? Hiszen nem találkozhatom vele. A

— **(Önként jelentkező gyilkos.)** Eberling József paksi téglás, pár hónap előtt rájött, hogy a felesége megcsalja. Lest vetett rá és a mikor szeretőjével együtt találta, mind a kettőjüket megölte. A gyilkos azóta földönfutó lett és a rendőrség hiába kereste. Az éhség és lelki furdalás azonban végre is kicsalta a rejtekéből és önként jelentkezett a szegzárdi ügyészségnél, töredelmesen megvallva a lelkét terhelő nehéz bűnt.

— **(Mozognak a szocialisták.)** A szocialista mozgalmak miatt *Altörjaj* Imre, csendőrőrnagy, Székesfehérvárról Mohácsra érkezett s onnan Rozsnyay Béla, mohácsi csendőrhadnagy kíséretében Darázs és Hercegmárok községeibe ment, hogy az elmérgesedett szociális viszonyokról közvetlen tapasztalatokat szerezzen s erről a székesfehérvári parancsnokságnak jelentést tegyen. A szocialisták ismét tanubizonytságot tesznek a rend megzavarása iránti hajlamukról; a vezérek megint kezdik áldatlan működésüket; a szegényebb sorsú földmivéseket izgatják és lázítják. A csendőrség nagy körültekintéssel jár el, hogy a zavargások újabb kitörésének elejét vegye. Tolnamegyében a közigazgatási hatóság a csendőrség szaporítását kéri a belügyminisztertől. Az alispáni hivatal intézkedett, hogy a dunaföldvári, paksi, faddi, nagydoroghi és báltaszéki csendőrőrsök 2—2 fővel, a decsi és zombai őrsök pedig 1—1 fővel szaporíttassanak, Kölesd községben pedig új csendőrőrs állíttassék fel.

— **(A rejtély.)** Ez egy rendőri rejtély, legalább annak indult. Ott kezdődik, hogy a Zsolnaygyár egy csinos fruskája amint az este lépkedett volna haza felé, a huszárkaszárnya előtt pékkosárba botlott. Sütemény is volt bennük. De hol a péklegény a kosarak mellől? Nem volt sehol. A rendőrség kutatta a legényt s mert nem találta, már-már titokzatos büntényt gyanított. A péket elrabolták a kosarak mellől. A rejtély egész ma délutánig tartott, a midőn a péklegény megjelent és sirva kereste a kosarait s midőn átadták neki szeretettel ölelte őket keblére. Azt mondja: »rosszul volt az este, azért vált meg tőlük oly könnyelműen.

— **(Kerületi betegsegélyző pénztár.)** Lapunk tegnapi számában a kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósági üléséről hozott cikkünkbe helyreigazításra szoruló tévedés csuszott be. Hoffmann Lajos elnök állásáról nem azért mondott le, mintha a hatóság a pénztárt eléggé nem támogatta volna, hanem azon öt évi sajnós tapasztalat folytán, hogy a törvény fogyatékoságai miatt, melyen a kormány segíteni egyelőre nem hajlandó, a kerületi pénztár anyagilag nem erősödhetik meg s a kerületi pénztár méltán megillető tekintélyre a leg gondosabb vezetés mellett sem tehet szert. Az ipartestületi betegsegélyző pénztárral szemben a kerületi pénztár ugyan állást nem foglal, mert ez tulajdonképpen a pénztári viszonyokkal jól ismerős hatóság feladatát képezi, de a kerületi pénztár az ipartestületi pénztár megalakulását egyáltalán nem tartja szükségesnek épen a biztosítando munkás-osztály érdekében, mert Pécsen máris oly sok pénztár működik, hogy normális években is nagy küzdelmek mellett felelhetnek meg kötelezettségeiknek.

— **(Felülfizetések.)** Bányatelepen szombaton tartott mulatságon felülfizettek: Wiesner Rajmár 40 koronát (aranyban), Kleindorfer Ferenc 8 kor., Glanzer Gyula, Werner Ottó 6—6 kor., Handwerk Ferenc, Végh János, Gartner Károly 4—4 kor., Kristóf József, Schenk Ernő báró, Neuber Ernő, Herfurth Antal, Antoni Gusztáv, Marjanovits János és Jancsics Lajos 2—2 koronát; összesen 86 koronát.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 01 "
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	909. sz.**)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 10 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	8 " 5 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	7 " 56 "
Broodról	1909. sz.	személy " éjjel	11 " 02 "
Mohácsról	"	" " reg.	8 " 01 "
"	"	" " k. d. e.	11 " 18 "
"	"	" " d. u.	5 " 50 "
"	"	Tv. szsz. éjjel	11 " 02 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Művészet, irodalom.

○ **Mukányi.** Tegnap este »Mukányi«, Csiky Gergely legjobb vigjátéka került színre, még pedig a sok táncmulatság dacára, szép számu közönség előtt. A címszerepet *Somogyi* Karoly igazgatónk adta jó alakításban bár a szerep néhol több élénkséget kívánt volna.

Igen jó volt Darnay rövid szerepében *Csiky*, továbbá *Angyal* Ilka, *Szohner* Olga, *Kovács* Mariska, *Tájkerti* Berta. A többi szereplő is jól megálta helyét. Különösen kivált *Hevesi*, ki pompás alakításban mutatta be Zápolya nyelvész szerepét; *Benkő* Jolán mint özv. Vargháné aratott jól megérdemelt tapsot; *Borbély* kozák riporterje pedig kabinet alakítás volt. Maga a darab alaposan meghuzva került színre s az általános szerepnemtudás vontatottá tette az előadást. (T.)

Közgazdaság.

□ **A dohánybeváltás.** Az idei dohánybeváltás a legtöbb helyen már véget ért s csak még a nagyobb adóhivataloknál van hátra, de itt is e hó végeig befejezik. A pénzügyminisztériumhoz érkezett jelentések szerint az idei anyag minősége hasonlíthatatlanul jobb a tavalyinál s az okszerű kezelésben való haladás mindenütt szembetűnő. Így természetesen az anyagi eredmény is kedvezőbb, mint tavaly. Itt megemlítjük azt, hogy a dohánybeváltási árszabályzatot a legközelebbi három évi ciklusra már kiadta a pénzügyminisztérium. Az új árszabályzat szerint a jövő beváltási föltételek az eddigieknél sok tekintetben előnyösebbek a termelőkre, az osztályok meghatározása és körülírása egyszerűbb és tökéletesebb s a beváltási árakat a minisztérium több osztályzatra nézve fölemelte.

TÁVIRATOK.

— **Április 14 helyett 11.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kormány husvét másnapját, amely április 11-re esik, szemelte ki a 48-as törvények jubilálására. A Háznak ekkor tehát ünnepies ülése lesz, dacára, hogy a függetlenségi párt opponálni fog ellene.

— **Zola az esküdtszék előtt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Zola perének tegnapi tárgyalásakor az államügyész beszéde után Zola Emil egy papirosról felolvasta védőbeszédét, miközben a hallgatóság folytonosan közbekiáltott. Nevettek, midőn hangsúlyozta, hogy a hadsereget nem támadta meg. Háromszor szenvedélyesen kiáltotta:

— Esküszöm, hogy Dreyfuss ártatlan!

Beszédében szólt arról, hogy azok becstelenítik meg Franciaországot, kik a kiáltásra, hogy »éljen a hadsereg!« — így felelnek: »veszszenek a zsidók!«

— **Én istenem!** Szent Lajos, Corde és Bayard népe, ki száz nagy győzelmet aratott, most azt kiáltja: »Éljen Esterházy.« ... El fog jönni a nap, mikor bebizonyul, hogy megmentettem Franciaország becsületét!

Zola beszédét zúgás és püsszegés követte. Utána Laborie beszélt, azt bizonyítva, hogy Zola jóhiszeműen járt el. Az elnök fölkérésére Laborie védőbeszédét mára halasztotta. Ítélet szerdán lesz. A tárgyalás után tüntetés volt Zola ellen.

— **A király egy grófi bálon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Karácsonyi Jenő gróf palotájában tegnap

este fényes bál volt, melyen a király is megjelent, az összes főhercegek és főhercegnőkkel, valamint jelen volt a diplomáciai testület és az összes előkelőségek. A király cerclét tartott és csak tizenegy óra után távozott. A bálon a királyi hercegnők csárdást táncoltak.

— **Házkutatások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap hatvanhat házkutatás volt Budapesten a szocialisták lakásain. Ötszáz rendőr kivonult.

— **Egy hajó katasztrófája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A spanyol búvárok megállapították, hogy a „Maine“ hajó katasztrófáját véletlen szerencsétlenség okozta. Érdeklődéssel várják most az amerikai búvárok jelentését, kiket a spanyolok ellen izgató ujságok befolyásolnak. A „Newyork Herald“ azt a hirt terjeszti, hogy a búvárok ama hajóhelyiséget, hol a „Maine“ robbanása történt, sértetlenül találták, — tehát külső erő okozta a robbanást.

— **Frigyes főherceg a mentőknél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Frigyes főherceg Budapesten, Kottz báró udvarmesterrel, meglátogatta a mentőegyesületet. Megszemlélte a készülékeket s egy szivgörcsös fiúnak nyújtott első segélyt is látott. Eközben elmondta, hogy egy gyakorlaton egy szivgörcsös katonát maga ápolt egy órahosszat. A főherceg távozásakor Andrássy Aladár gróf előtt elismerését fejezte ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

21883. sz.
 tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Jakab pécsi lakos végrehajthatónak, Dunst Pál és neje Hasznan Emilia végrehajtást szenvedők ellen 1278 frt 21 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Kis-Kozár község határaitban fekvő, a kis-kozári 475. sz. betétben felvett 923/1. és 923/2. hrsz. alatt felvett szőlők 522 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi március hó 28. napján d. e. 9 órakor Kis-Kozár község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 52 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi december hó 30-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. trvszéki bíró.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátoztábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és

kapcsot

igen jutányosan ad el,

esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsett. Szigeti-országut 33. sz.

Százezrei a
 családoknak iszzák

előszeretettel

naponta a

• Eljen! • éljen! •

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babkávénak egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felnőttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitűnőbb pótléka a babkávénak, valamint ajánlásra legmértőbb vegyülete is annak. Tokintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreiner-nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.